

Chuyện Việt Nam ngày Thứ năm 06 tháng 7 năm 2023

Quê Hương tổng hợp

Sức khoẻ của tù nhân Vũ Quang Thuận nguy kịch, cựu TNLT Lê Anh Hùng báo động

RFA

Từ trái sang: Nguyễn Văn Điển, Vũ Quang Thuận, Trần Hoàng Phúc

Ba nhà hoạt động: Nguyễn Văn Điển (ngoài cùng trái), Vũ Quang Thuận (giữa), và Trần Hoàng Phúc

RFA edit

Cựu tù nhân lương tâm (TNLT) Lê Anh Hùng cho biết sức khoẻ của nhà hoạt động Vũ Quang Thuận vô cùng nguy kịch trong Trại giam Nam Hà (tỉnh Hà Nam) với nhiều bệnh nguy hiểm đến tính mạng.

Ông Thuận, 57 tuổi, thành viên chủ chốt của phong trào Chấn hưng Nước Việt, bị bắt vào đầu tháng 3 năm 2017 với cáo buộc “tuyên truyền chống nhà nước” theo Điều 88 của Bộ luật Hình sự 1999 trong vụ án cùng với ông Nguyễn Văn Điển và sinh viên Trần Hoàng Phúc. Đầu năm 2018, ông Thuận bị kết án tám năm tù giam vì các hoạt động ôn hoà chỉ trích Nhà nước độc đảng Việt Nam, hai người còn lại bị án lần lượt là sáu năm sáu tháng tù và sáu năm tù.

Thanh niên trẻ Trần Hoàng Phúc mới trở về nhà ngày 01/7, còn ông Nguyễn Văn Điển đã mãn hạn tù vào cuối tháng hai vừa qua, sáu tháng trước thời hạn.

Ông Lê Anh Hùng, người trở về nhà từ Trại giam Nam Hà ngày 05/7 sau khi hoàn thành bản án năm năm tù về tội danh “lợi dụng quyền tự do dân chủ,” nói với phóng viên của Đài Á Châu Tự Do (RFA) về tình hình của ông Thuận:

“Sức khỏe của anh Vũ Quang Thuận rất là xấu. Một thời gian dài hơn một năm phải nằm biệt giam, lại nằm trong điều kiện sàn nhà ẩm ướt do bể nước rò rỉ và không đủ chăn ấm trong điều kiện mùa đông. Một tuần anh phải vài ba lần gọi cấp cứu, có khi nửa đêm 2-3 giờ sáng cũng phải gọi cấp cứu. Thống kê anh ấy phải có đến 20 bệnh, viêm phổi- bây giờ phổi của anh ấy chỉ còn 1/3 thoi, viêm xoang, viêm họng, đủ các thứ bệnh.

Bác sĩ của trại thừa nhận là bệnh phổi của anh ấy không thể chữa được và anh em thì lo rằng anh ấy không đủ sức để sống được đến hết án của mình.”

Ông Hùng cho rằng sức khỏe của bạn tù Vũ Quang Thuận yếu từ khi nhà hoạt động này bị kỷ luật biệt giam trong phòng kín kéo dài 14 tháng, từ tháng 3 năm 2021 đến tháng 5 năm 2022.

Ông cho biết sau khi hết hạn biệt giam, ông Thuận được đưa trở lại buồng giam nhưng sức khỏe hồi phục rất kém, và gần đây không hồi phục mà lại kém đi.

Ông Hùng, người bị bắt năm 2018 theo cáo buộc “lợi dụng quyền tự do dân chủ” theo Điều 331 của Bộ luật Hình sự 2015 vì viết đơn tố cáo hai quan chức cao cấp của Đảng Cộng sản Việt Nam, cho biết Trại giam Nam Hà có đưa ông Thuận lên trạm xá của trại và bệnh viện đa khoa của tỉnh Hà Nam để chữa trị nhưng do điều kiện giam giữ ngặt nghèo và chi phí hạn chế nên họ không chữa trị dứt điểm cho ông Thuận.

Gia đình ông Thuận khó khăn, bố mẹ nhiều tuổi và cũng đau ốm nên ông không nhận được tiếp tế của gia đình trong thời gian đau ốm. Gần đây gia đình ông Thuận cũng có gửi tiền cho ông nhưng cũng không được là bao, ông Hùng cho biết.

Ông Nguyễn Văn Điển, người mãn hạn tù vào cuối tháng hai vừa qua, cho RFA biết ông nhận được tin tức rất xấu về sức khỏe của ông Thuận từ một nguồn tin khác, giống như ông Hùng cung cấp.

Phóng viên có gọi điện cho Trại giam Nam Hà để hỏi về tình hình của ông Thuận nhưng không ai nghe máy.

Ngay sau khi ông Thuận cùng hai thành viên khác của Phong trào Chấn hưng Nước Việt bị kết án tù, Chính phủ Hoa Kỳ, tổ chức Ân xá Quốc tế và một số tổ chức khác kêu gọi Việt Nam trả tự do cho họ ngay lập tức và vô điều kiện.

Tù nhân ở Trại giam Nam Hà bị buộc lao động

Trong Trại giam Nam Hà, các tù nhân bị buộc phải lao động, ai không đi lao động thì không được ra khỏi phòng giam chật hẹp và không có quạt. Do vậy, chỉ trừ những người có sức khoẻ quá yếu như ông Thuận mới không bị buộc đi lao động, còn những người dù có sức khoẻ yếu vẫn phải đi lao động để tránh bị giam trong phòng chật hẹp và nóng bức, ông Hùng chia sẻ.

Công việc của các tù nhân là đan lát. Nguồn nguyên liệu được phun hoá chất để chống mối nên gây ô nhiễm cho tù nhân bị buộc làm công việc này.

Tuy công việc vất vả nhưng người tù không được trả công và cũng không rõ trại giam có sử dụng tiền công để cải thiện bữa ăn cho tù nhân hay không vì không thể xác định, ông Hùng cho biết.

Tòa án Tối cao Philippines ra phán quyết cuối cùng bác bỏ thỏa thuận thăm dò của Trung Quốc, Việt Nam

06/7/2023

[VOA Tiếng Việt](#)

Trụ sở Tập đoàn Dầu khí Việt Nam (PetroVietnam) ở Hà Nội.

Trong một tuyên bố hôm 5/7, Tòa án Tối cao Philippines cho biết cơ quan này ra phán quyết chung cuộc bác bỏ thỏa thuận ba bên giữa Tập đoàn Dầu khí Ngoài khơi Quốc gia Trung Quốc (CNOOC), Tập đoàn Dầu khí Việt Nam (PetroVietnam) và Công ty Dầu khí Quốc gia Philippines (PNOC), cho rằng thỏa thuận này là vi hiến, truyền thông Philippines loan tin.

Đây là thỏa thuận được ký kết cách nay 18 năm có tên “Thỏa thuận ba bên về tiến hành khảo sát địa chấn biển chung” gọi tắt là JMSU, được cho là có liên quan đến một phần diện tích nằm trong vùng đặc quyền kinh tế của Philippines ở Biển Đông.

Phán quyết này được đưa ra theo sau một quyết định vào ngày 10 tháng 1 năm nay.

Trong một tuyên bố hôm 5/7, Tòa án Tối cao cho biết họ đã quyết định bác kiến nghị xem xét lại vụ án, nói rằng đó “chỉ là trình bày lại các vấn đề đã nêu...mà tòa đã thông qua”, theo hãng Thông tấn Philippines (PNA).

Quyết định ban đầu ngày 10/1/2023 tuyên bố JMSU vi hiến vì cho phép các tập đoàn thuộc sở hữu nước ngoài hoàn toàn tham gia vào việc thăm dò tài nguyên thiên nhiên của đất nước mà không tuân thủ các biện pháp bảo vệ hiến pháp.

Tòa cho rằng để có hiệu lực, JMSU phải được thực hiện và thực hiện trực tiếp bởi nhà nước, thông qua các thỏa thuận hợp tác sản xuất, liên doanh hoặc chia sẻ sản xuất với công dân Philippines hoặc công ty đủ điều kiện, thông qua việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên quy mô nhỏ hoặc thông qua các thỏa thuận được ký kết với các tập đoàn thuộc sở hữu nước ngoài liên quan đến hỗ trợ kỹ thuật hoặc tài chính để thăm dò, phát triển và sử dụng khoáng sản quy mô lớn.

Tuyên bố cho biết thỏa thuận JMSU là “vi hiến vì nó liên quan đến việc thăm dò tài nguyên thiên nhiên”, mà theo đó nó trao quyền cho các tập đoàn thuộc sở hữu nước ngoài khám phá tài nguyên thiên nhiên của Philippines mà không cần tuân thủ các biện pháp bảo vệ từ hiến pháp.

Tòa án Tối cao cũng nhận thấy thỏa thuận không có “toàn quyền kiểm soát và giám sát dưới JMSU”. Thỏa thuận này có nghĩa là “PNOC cho phép sở hữu chung thông tin về tài nguyên thiên nhiên của chúng tôi trong Khu vực Thỏa thuận với CNOOC và PetroVietnam một cách bất hợp pháp”.

Theo thỏa thuận, để PNOC cung cấp thông tin cho nhà nước Philippines về khu vực này, công ty này cần phải có sự chấp thuận của CNOOC và PetroVietnam. Điều này, Tòa án Tối cao cho biết, “là không thể chấp nhận được”.

Ngay sau quyết định của Tòa tối cao Philippines vào tháng 1/2023, Bộ Ngoại giao Việt Nam lên tiếng nói rằng “các hoạt động hợp tác quốc tế, trong đó có hợp tác biển cần tuân thủ luật pháp quốc tế, gồm UNCLOS 1982 và tôn trọng quyền của các quốc gia liên quan”.

Thỏa thuận JMSU được ký vào năm 2005 và đã hết hạn vào năm 2008.

Đã có vấn đề trong khu vực theo thỏa thuận JMSU trong những năm gần đây, với việc Tàu Trung Quốc đã đâm tàu đánh cá Philippines trong khu vực này, theo trang Energy Voice.

Trang này dẫn một báo cáo của Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế (CSIS) năm 2010 về JMSU cho biết thỏa thuận JMSU ra đời sau rạn nứt giữa Mỹ và Philippines. Trung Quốc đã nắm bắt cơ hội và hứa hẹn một số cam kết cho vay đối với Philippines.

Đường sắt cao tốc Việt Nam-Trung Quốc: ‘Cần cân nhắc lợi hại’

06/7/2023

[VOA Tiếng Việt](#)

Một chuyến tàu cao tốc của Trung Quốc chạy tuyến Bắc Kinh-Thượng Hải

Kết nối đường sắt tốc độ cao với Trung Quốc là việc tốt để giúp phát triển kinh tế-xã hội của Việt Nam nhưng Hà Nội cần cân nhắc những rủi ro về mặt an ninh cũng như kinh tế, một nhà quan sát từ trong nước nói với VOA.

Thủ tướng Phạm Minh Chính của Việt Nam trong các cuộc gặp với người đồng cấp Trung Quốc Lý Cường và Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình hồi cuối tháng Sáu đều nêu đề xuất nghiên cứu xây dựng tuyến đường sắt cao tốc, khổ tiêu chuẩn kết nối hai nước. Đáp lời ông Chính, ông Tập được dẫn lời nói ông ủng hộ tăng cường kết nối đường sắt, đường bộ và hạ tầng cửa khẩu với Việt Nam.

Hiện tại đường sắt Việt Nam kết nối với đường sắt Trung Quốc qua hai ngõ là Đồng Đăng ở đông bắc, từ đó đi đến Nam Ninh, thủ phủ tỉnh Quảng Tây, và Lào Cai ở tây bắc để đi đến Côn Minh, thủ phủ tỉnh Vân Nam. Tuy nhiên, đây là tuyến đường sắt tốc độ thường với khổ đường ray khác nhau ở mỗi nước.

Thúc đẩy giao thương

Trao đổi với VOA từ Hà Nội, ông Nguyễn Quang A, nguyên viện trưởng Viện Nghiên cứu Phát triển IDS, cho rằng Việt Nam cần xây dựng cơ sở hạ tầng để phục vụ cho mục đích thúc đẩy giao thương với Trung Quốc qua đó giúp kinh tế trong nước phát triển.

“Người Pháp từ cả trăm năm trước họ đã mở tuyến đường sắt từ Hà Nội lên Lào Cai rồi đi đến tận Côn Minh cũng vì mục đích phát triển kinh tế như vậy,” ông A chỉ ra.

Bên cạnh đó, tuyến đường sắt cao tốc nối từ Côn Minh đến thủ đô Vientiane của Lào, vốn đã đi vào hoạt động từ cuối tháng 12 năm 2021 qua đó thúc đẩy mạnh mẽ giao thương giữa Lào, Thái Lan với Trung Quốc, cũng là một nhân tố thúc đẩy Việt Nam phải xây dựng tuyến đường sắt cao tốc của riêng mình nối với Trung Quốc, cũng theo lời ông Nguyễn Quang A.

Theo tờ Kinh tế-Đô thị thì sau một năm hoạt động, tuyến đường sắt cao tốc Côn Minh-Vientiane dài trên 1.000 km đã vận chuyển hơn 8,5 triệu lượt hành khách và 11,2 triệu tấn hàng hóa. Tuyến đường sắt này cũng tham gia vào vận chuyển liên vận quốc tế đến hơn 10 nước với giá trị giao thương đạt gần 1,7 tỷ đô la.

Để so sánh, trong cùng năm 2022, đường sắt Việt nam chỉ vận chuyển được 4,52 triệu lượt hành khách và 5,7 triệu tấn hàng hóa, theo số liệu mà Kinh tế-Đô thị dẫn lại từ Tổng công ty đường sắt Việt Nam.

Tuy nhiên, ông A cho rằng nếu xét về các yếu tố địa chính trị, an ninh, sự phụ thuộc của kinh tế Việt Nam vào Trung Quốc thì việc xây dựng tuyến đường sắt như đề nghị của Thủ tướng Phạm Minh Chính ‘có nhiều thứ phải cân nhắc’.

“Đây là bài toán rất phức tạp gồm nhiều mặt, nhiều khía cạnh và cần phải cân nhắc rất kỹ lưỡng,” ông nhận xét.

Thứ nhất, nếu dự án này nằm trong khuôn khổ Một vành đai-Một con đường theo sáng kiến của ông Tập thì ‘ai là bên đầu tư, vốn ra sao, nếu Việt Nam phải vay thì vay bao nhiêu, lãi suất ra sao, thời hạn thế nào...’, ông A chỉ ra và lưu ý Việt Nam nên tránh bị lệ thuộc vào chủ nợ.

Ngoài ra cần phải tính toán với số tiền đầu tư như thế, lãi suất như thế, sau thời hạn hoạt động thì số tiền sinh lợi có đủ bù chi phí bỏ ra hay không, ông đặt vấn đề.

Ông A cũng bày tỏ nghi ngờ về việc đường sắt cao tốc liệu có hiệu quả kinh tế trong việc vận chuyển hàng hóa hay không vì chi phí xây dựng đường sắt cao tốc rất đắt đỏ.

“Nếu mục tiêu chủ yếu là vấn đề vận tải hàng hóa là nhiều, chứ không phải vận tải hành khách thì tốc độ lên tới hơn 300 km/h là hoàn toàn vô nghĩa,” ông phân tích và chỉ ra các hệ thống cao tốc có tốc độ từ 300 đến 400 km/h như TGV của Pháp hay Shinkansen của Nhật chủ yếu là để vận chuyển hành khách.

“Nhưng nếu ở tốc độ 150-170km/h hay là thấp hơn một chút thì chuyên chở hàng hóa và hành khách nữa là hợp lý,” ông nói thêm.

'Rủi ro lệ thuộc'

Riêng về vận tải đường sắt liên vận, tức là hàng hóa Việt Nam ‘mượn đường’ Trung Quốc để xuất sang một nước thứ ba ở châu Âu, ông A nói lúc quan hệ hai nước tốt đẹp thì sẽ rất tốt cho Việt Nam nhưng nó sẽ khiến xuất khẩu Việt Nam ‘lệ thuộc vào đường sắt Trung Quốc’. Vận tải đường sắt liên vận có lợi thế là thời gian ngắn hơn, chi phí rẻ hơn so với đi bằng đường biển.

“Nhưng trong trường hợp có chuyện gì đấy xảy ra thì tuyến đường ấy sẽ bị cắt thôi,” ông A cho biết.

Ngoài ra, yếu tố an ninh cũng nên xem xét vì nếu đồng bộ khổ đường ray của Việt Nam với khổ đường

ray Trung Quốc thì trong trường hợp Trung Quốc xâm lược Việt Nam, họ có thể tận dụng đường sắt để chở binh lính và vũ khí chạy thẳng sang Việt Nam, ông A chỉ ra.

“Đây là vấn đề có cả lợi lẫn hại, có được có mất,” ông nói. “Nhưng nếu nói rủi ro quá mà dẹp không làm cũng có thể là sai lầm, còn nếu quyết tâm làm bằng mọi giá cũng là sai lầm.”

Tuyến Hải Phòng-Côn Minh dài 855 km là tuyến đường sắt kết nối Việt Nam với Trung Quốc đầu tiên được người Pháp xây dựng và đưa vào khai thác từ năm 1910, nhưng hoạt động đến năm 2000 thì phía Trung Quốc cho ngưng lại và chỉ còn chạy từ Hải Phòng lên đến Lào Cai. Hồi năm 2015, giới chức đường sắt hai nước đã thống nhất sẽ cho sửa chữa, nâng cấp để nối lại tuyến đường này.

Ngoài ra, hiện tại còn tuyến đường sắt Hà Nội-Nam Ninh và Hà Nội-Côn Minh khởi hành từ ga Yên Viên, huyện Gia Lâm, Hà Nội là kết nối từ Việt Nam sang Trung Quốc, theo Tổng Công ty đường sắt Việt Nam.

Tuy nhiên, do khác biệt khổ đường ray, tuyến tàu Hà Nội-Côn Minh có khổ 1.000mm bên phía Việt Nam khi băng qua Lào Cai vào lãnh thổ Trung Quốc nếu muốn đi tiếp sâu vào nội địa nước này phải chuyển hàng hóa sang toa có khổ đường ray 1.435mm tại ga Hà Khẩu Bắc, thành phố Hà Khẩu, tỉnh Vân Nam, để hòa mạng đường sắt Trung Quốc.

Còn tuyến đường sắt còn lại đến Nam Ninh, Quảng Tây, qua cửa khẩu Đồng Đăng, tàu Việt Nam kết nối với đường ray khổ 1.435 của Trung Quốc đi sâu vào nội địa Trung Quốc và quá cảnh sang các nước Trung Á và châu Âu cũng như ngược lại, cũng theo Tổng Công ty đường sắt Việt Nam.

Đường sắt Việt Nam đã thực hiện vận chuyển liên vận quá cảnh Trung Quốc từ hai năm nay, xuất khẩu hàng sang các nước như Mông Cổ, Kazakhstan, Uzbekistan, Nga, Tajikistan, Ba Lan, Anh, Đức... và nhập khẩu từ Nga và Trung Quốc vào lại Việt Nam.

<https://www.voatiengviet.com>

VNCS: Kinh tế và hệ thời hăm he thu phí

06/7/2023

Nói đến hè phố ở đô thị Việt Nam, người ta có thể liên tưởng ngay đến những gánh hàng rong, những hàng quán bên đường. Sự tận dụng không gian vỉa hè, phần nào làm cản trở lưu thông. Nhưng kinh tế vỉa hè còn là một phần tất yếu không thể thiếu trong các đô thị Việt Nam, đặc biệt là với các thành phố lớn như Hà Nội, Sài Gòn.

“Chú là có bốn đứa con, mà bây giờ chú đã trên 70 mà chú vẫn còn phải đi làm như vậy, một ngày chú bán như vậy chú kiếm được, nhiều bữa được trăm mấy, hai trăm ngàn. Rồi thuốc men của chú với của thím, tự mấy con nó khó khăn quá thì nó phải lo cho gia đình nó chứ đâu có lo cho chú thím đâu”.

Trong tình cảnh đó của nhiều thân phận chọn hè phố làm nơi mưu sinh như ông Hiệp, nghiệt ngã thay, mới đây chính quyền thay vì giúp họ làm ăn tốt hơn như miễn các loại thuế phí, thì đảng này đưa ra những mức thu tăng cao hơn. Và để yên ổn làm ăn, tâm lý chung là đành chấp nhận thôi.

“Nếu mà cỡ bảy chục ngàn một mét vuông thì được. Sống ngoài đời vỉa hè thì hay bị bắt, mà nếu có thu phí thì đương nhiên chắc có lẽ là thông cảm. Đỡ bị hốt, đã thu phí thì đương nhiên là để cho người ta làm để đỡ bị hốt tới, hốt lui đờ. Nếu mà làm được điều đó nhà nước với nhân dân cùng đều phát triển. Người dân người ta sống ngoài đường người ta đỡ lo, rồi nhà nước cũng có thu nhập”.

Tâm thế miễn cưỡng chấp nhận trong chuyện chẳng đáng dừng nếu phải đóng phí này để có một nơi để mưu sinh cũng là trải lòng của cụ ông Hồ Văn Hiệp

“Vừa sống, vừa thuốc men, một ngày trăm mấy hai trăm ngàn thì làm sao để đủ sống, làm sao mà có tiền để đóng... không thể nào mà đóng nổi rồi đó. Nếu như nhà nước ra cái chuyện đó mà để cho mình bán thì mình cũng phải là ráng mà cố gắng mà để đóng mà có bán”.

Việc duy trì được tính đặc trưng của vỉa hè ở Việt Nam sẽ giúp cân bằng và hài hòa được nhiều nhu cầu thực tế. Và trong bối cảnh nền kinh tế hậu dịch giãn, cần thiết ở đây là chính quyền đô thị phải cùng san sẻ với người dân đang mưu sinh nơi hè phố hơn là tìm cách tận thu bằng các loại phí quản lý.

Gia đình bí thư huyện ủy ‘cướp’ 115 ha đất rừng, giờ nhà nước đòi không trả

Lê Thiệt /SGN

05/7/2023

Một phần khu đất rừng mà ông Nguyễn Đình Kim – nguyên bí thư Huyện ủy Vĩnh Thạnh (Bình Định) – làm giấy tờ giả để chiếm hữu – Ảnh: Tuổi Trẻ

Chuyện gia đình ông Nguyễn Đình Kim khi còn đương chức Bí thư Huyện ủy Vĩnh Thạnh đã tổ chức ‘cướp’ 115ha đất rừng, tiếp tục làm dân chúng phẫn nộ khi gia đình ông không chịu trả lại phần đất rừng này.

Ông Kim cũng có thời gian làm việc tại Chi cục Kiểm lâm Bình Định cũng như từng nắm cương vị Chủ tịch UBND huyện Vĩnh Thạnh, nên có một thời được ví như “Vua rừng”, muốn gì được nấy, kể cả chuyện giả chữ ký người thân để cướp đất rừng, cũng không ai dám nói.

Sau khi ông Kim về hưu, lãnh đạo mới của huyện Vĩnh Thạnh mới có điều kiện điều tra, và phanh phui toàn bộ chuyện ông Kim đã cướp đất rừng như thế nào. Từ đó, lãnh đạo huyện đã ra quyết định thu hồi Giấy chứng nhận quyền sử dụng đất và thu hồi toàn bộ diện tích đất rừng mà ba cha con ông Kim đã chiếm cứ từ đó đến nay.

Tuy nhiên, mọi việc không hề dễ dàng.

Theo kết luận của Thanh tra tỉnh Bình Định, để được giao đất rừng phòng hộ, ông Nguyễn Đình Kim đã tự viết đơn, giả chữ ký, làm giúp hồ sơ xin giao đất cho ba hộ dân và một cá nhân. Đặc biệt, những hộ dân và cá nhân này đều có quan hệ họ hàng với ông Kim. Từ khi được giao đất (năm 2004) đến nay, ông Kim trực tiếp quản lý, sử dụng.

Cụ thể, UBND huyện Vĩnh Thạnh giao tổng cộng 115ha đất rừng phòng hộ cho ông Kim giữ 85ha, hai con trai Nguyễn Đình Sơn giữ 30ha, Nguyễn Đình Ngân giữ 23.4ha, Nguyễn Chí Tranh – cháu ông Kim (thuê và được cấp sổ khoảng 10ha đất).

Cho đến nay chỉ riêng ông Nguyễn Đình Ngân, hiện đang là Trưởng phòng Kinh tế hạ tầng huyện, trả lại sổ đỏ. Có lẽ ông ta còn muốn giữ ghế nên đành hy sinh 23.4ha đất rừng. Riêng ông Kim và người con tên Sơn chẳng hiểu lý do gì vẫn chưa chịu trả.

Ông Thông nói nếu hai cha con ông Kim không trả sổ đỏ cũng chẳng sao, họ cũng chẳng bán được cho ai, và chính quyền sẽ ra quyết định hủy hai sổ đỏ đó. Chúng cũng chẳng có giá trị pháp lý gì nữa. Thái độ không chịu trả lại những thứ không thuộc về mình của ông Kim làm dư luận phê phán hai cha con ông Kim mạnh mẽ. Họ còn nhắc lại chuyện ông Kim giả chữ ký để chiếm đoạt đất rừng năm xưa, và kiến nghị chính quyền phải khởi tố ông Kim về chuyện làm và sử dụng giấy tờ giả.

Trước đó, theo kết luận của thanh tra, nguyên Bí thư Huyện ủy Vĩnh Thạnh Nguyễn Đình Kim đã tự viết đơn, chữ ký, làm giúp hồ sơ xin giao đất cho năm trường hợp đều có quan hệ họ hàng với ông gồm: Chị ruột, ba cháu ruột và con trai (có bốn trường hợp sau đó thực hiện chuyển nhượng, kết quả cuối cùng hơn 138ha đất rừng phòng hộ về tay hộ ông Kim và hai con trai).

Theo lãnh đạo huyện Vĩnh Thạnh, vụ việc này đang được điều tra, và sẽ sớm có kết luận. Dư luận địa phương yêu cầu Thanh tra Chính phủ nên vào cuộc điều tra luôn ai đã giúp ông Kim ém nhẹp vụ ăn cướp đất rừng này từ 5 năm nay.

Sợi thông lộng vô hình, Đảng dùng công an làm bàn tay rút dây thít cổ dân?

06/7/2023

Sáng ngày 1/7, phát biểu tiếp thu giải trình tại buổi tiếp xúc cử tri sau kỳ họp thứ 5, Quốc hội khóa XV, ông Đinh Tiến Dũng, Bí thư Thành ủy Hà Nội, có nói về tình trạng thiếu trường, thiếu lớp công lập, và nhận định “Hà Nội là điển hình”.

Thực tế, không riêng gì Hà Nội, khắp nơi tại Việt Nam đều đang thiếu trường công lập. Chính vì vậy nên mới xảy ra tình trạng chạy trường chạy lớp cho con vào trường công lập rất phổ biến. Theo một bạn có con học tiểu học tại một trường tư ở TP HCM cho chúng tôi biết, để chạy cho con vào trường công lập ở Quận 3, TP HCM, anh ta phải chi cả trăm triệu đồng.

Giáo dục thiếu trường

Thực ra, học trường công lập cũng không tốn ít hơn, hằng năm vẫn bị đóng các khoản phí “tự nguyện” bắt buộc không nhỏ, mặc dù, khoản học phí là không đáng kể. Ngành giáo dục tại Việt Nam không được trợ giá của nhà nước, cho nên, mỗi trường mỗi kiểu, đua nhau tìm mọi cách moi cho cận túi phụ huynh.

Cũng trong ngày 1/7, báo Vnexpress cho biết, Thông tư Quy định khung giá và phương pháp định giá dịch vụ khám chữa bệnh theo yêu cầu, do cơ sở khám chữa bệnh của nhà nước cung cấp, được Bộ Y tế ban hành ngày 1/7, hiệu lực từ ngày 15/8. Giá giường dịch vụ bệnh viện công tối đa 4 triệu đồng một ngày.

Hiện nay, giá công lao động phổ thông khoảng 300 ngàn/ngày. Như vậy, mỗi công nhân lao động phải mất hơn 13 ngày mới trả được 1 ngày tiền viện phí. Thật là kinh khủng cho người dân nghèo ở Việt Nam. Nếu bị bệnh cũng không dám đến bệnh viện vì chi phí quá đắt đỏ.

Y tế và giáo dục là 2 lĩnh vực thuộc về an sinh. Cả hai lĩnh vực này đều bị chính quyền bỏ phế, không cung cấp nhân sách trợ giá. Điều đó khiến cho ngành này, nếu muốn tồn tại thì phải siết cổ dân. Đây là cách mà nhà nước tự xưng là “của dân, do dân và vì dân” đã làm.

Y tế công đang siết cổ dân nghèo

Theo Nghị Quyết 70/2022/QH15 về phân bổ ngân sách 2023, thì ngân sách cho Bộ Công an là 99.953 tỷ đồng; ngân sách cho Bộ Y tế là 7.467 tỷ đồng; ngân sách cho Bộ Giáo dục và Đào tạo là 6.255 tỷ đồng. Cả Bộ Giáo dục và Bộ Y tế đều không bằng 1/10 ngân sách dành cho Bộ Công An. Có người nhận xét rằng, chỉ cần cắt đi 20% từ Bộ Công an, san sẻ cho Bộ Y tế và Bộ Giáo dục, thì người dân nghèo đã không bị thít cổ như thế.

Tại các nước dân chủ, ngân sách cho Y tế và Giáo dục bao giờ cũng vượt rất nhiều lần so với ngành cảnh sát. Nhờ đó mà người dân mới tiếp cận được y tế giá rẻ và giáo dục giá rẻ. Đằng này, Đảng Cộng sản lại tước bỏ hết an sinh dành cho toàn dân, để vỗ béo ngành công an. Cho nên, thu nhập của người dân Việt Nam được xem là ở mức trung bình thấp của thế giới, nhưng chất lượng cuộc sống thì thấp hơn những quốc gia có thu nhập cùng hạng rất nhiều. Nguyên nhân là người dân phải sống với các chi phí mua nhà, sắm xe, chi phí học hành, chi phí y tế vv... quá đắt đỏ.

Việc siết cổ toàn dân mang lại 2 lợi ích lớn cho Đảng. Họ dùng tiền đó vỗ béo ngành công an, để tiếp tục đe dọa khiến dân không được đòi hỏi gì. Thứ nhì là họ buộc người dân phải suốt ngày đầu tắt mặt tối, vùi đầu vào việc kiếm sống, mà không có thời gian để suy nghĩ gì cao xa.

Đã làm công dân nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, thì xem như là đối tượng cho Đảng bòn rút. Đảng Cộng sản thừa biết, họ làm mất lòng dân, nên phải có cách bòn rút sức dân, để gia cố thành trì vững chắc cho Đảng. Với 100 triệu dân thì đấy là nguồn khai thác vô hạn để gia cố thành trì.

Một nhà nước tử tế thì không cần phải dùng tuyên truyền để bảo dân phải tin tưởng mình. Một nhà nước tử tế thì sẽ mang lại giàu có, thịnh vượng, công bằng, tự do cho dân. Thì tự nhiên dân tin tưởng và nhà nước vững bền thôi.

Thu Phương – Thoibao.de (*Tổng hợp*)

Link tham khảo:

<https://tuoitre.vn/bi-thu-dinh-tien-dung-ha-noi-la-dien-hinh-thieu-truong-lop-cong-20230701132836979.htm>

<https://vnexpress.net/gia-giuong-dich-vu-benh-vien-cong-toi-da-4-trieu-dong-mot-ngay-4624080.html>

<https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Tai-chinh-nha-nuoc/Nghi-quyet-70-2022-QH15-phan-bo-ngan-sach-trung-uong-2023-541863.aspx>